

Práce je před námi

Život se pomalu a jistě vrací do běžných kolejí. Jak bude dál pokračovat, záleží na každém z nás. Nebude rozhodně jednoduché vypořádat se s následky pandemie. Opatrnost, dodržování pokynů epidemiologů, to vše je bezpodmínečně nutné a bude nedílnou součástí dalších dnů. Každý z nás přehodnotil své priority, vzájemná pomoc, empatie, to vše pomohlo překonat tento stav. Nikdo takovou situaci neřeší a učili jsme se ji zvládat za pochodu. Přes drobné nedostatky se to, myslím, podařilo. Čeká nás však další problém k řešení. Sucho, které zachvátilo Českou republiku, je podle odborníků nejhorší za 500 let. To se projeví bezesporu na cenách potravin. Pěstitelé, zemědělci i ovocnáři se oprávněně bojí škod způsobených suchem. Je proto nezbytné nutně přijmout zákon, který navrhla KSČM o ochraně vody a také udělat maximum pro navýšení potravinové soběstačnosti. Každý z nás může pomoci dáváním přednosti českým produktům na pultech obchodů. Situace nebude rozhodně lehká a její řešení je běh na dlouhou trať. Je však nutné napravit to, co minulá pravice vlády zanedbala. Upřednostňování dovozu potravin se nám tedy vymstilo. Podpora domácí produkce potravin je náš dlouhodobý cíl a právě dnes se projevuje, že jsme měli rozhodně pravdu. Program KSČM se zakládá na skutečných potřebách občanů.

T Miloslava Vostrá, poslankyně a předsedkyně Rozpočtového výboru Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR

Co nás čeká po uvolnění striktních pravidel v rámci ochrany před pandemií COVID-19?

České republice se podařilo dostat šíření onemocnění covid-19 pod kontrolu, ale infekce zcela nezmizela. Není tedy ani možné přestat dodržovat potřebná opatření. Pravděpodobně máme před sebou období, kdy se budou střídávat větší nárůsty počtů nemocných s klidnějším obdobím. Zásadní je proto posílení systému hygienických stanic a institucí věnujících se veřejnému zdraví. Zároveň potřebujeme přesně cílená ochranná opatření ve zdravotnictví a v sociálních službách. Musíme být obezřetní před nákazou, ale současně nemůžeme zcela omezit životy pacientů, klientů a personálu. Základem tak bude dostatečné testování, a pokud se potvrdí pozitivní případy, izolovat je od ostatních. Současně je nutné zvýšit celkovou úroveň hygieny. Nejen pravidelné čištění povrchů, ale také používání metod osobní ochrany před nákazou. V obdobné situaci se nachází také seniři, kteří žijí mimo pobytová zařízení sociální péče. Ti poslední týdny poslouchají výzvy, že nemají vycházet ze svých domovů. Úplná izolace ale není možná.

Připravme se na to, že tato infekce pravděpodobně úplně nezmizí, dokud nebudeme mít účinné očkování. Musíme být schopni identifikovat a diagnostikovat každý jednotlivý případ onemocnění, dohledat všechny jeho kontakty, ty testovat, izolovat je a dělat to tak dlouho, než se dostaneme k poslednímu případu. Přitom po otevření hranic může dojít k zavlečení nákazy. Zatím nevíme nic o sezónnosti viru, zda vzniká imunita po prodělání onemocnění a jak dlouho případně trvá. Dosažení kolektivní imunity bez očkování je nereálné. Aby kolektivní imunita fungovala, bylo by nutné dosáhnout „promoření“ alespoň na úrovni 50 až 60 %. V jednotlivých evropských zemích se ale pohybuje v řádu jednotek procent či dokonce jen promile. Nejsme tak schopni zcela spolehlivě předvídat, jak se pandemie bude dále vyvíjet. Lidé potřebují vědět, proč a jakým způsobem jsou přijímána jednotlivá opatření. To znamená vysvětlovat, mluvit o míře rizika při různých opatřeních a komunikovat vědecky podložené informace. Aby jednotlivá opatření byla dodržována správně, musí být srozumitelná a jednoduchá. Všechna vládní rozhodnutí se musí opírat o kvalitní vědecké informace. To znamená zapojit řadu expertů, kteří spolu seříznou diskuzi, vyhodnocují důkazy a jakmile dosáhnou konsensu, předají jej politikům.

Po pandemii chřipky v roce 2009 byly aktualizovány pandemické plány. Ty ale vůbec nepočítaly s jinou pandemií, než způsobenou další chřipkou. Nyní se jasně ukázalo, že by pandemické plány měly být obecnější pro více typů virů, které se mohou stát globální hrozbou. Jedním z nejdůležitějších důsledků pandemie covid-19 bude proto pečlivé zhodnocení a analýza toho, co jsme nyní zažili, udělali správně a co špatně, protože musíme být připraveni na další pandemii, která rozhodně přijde. Infekční choroby totiž vždy jsou součástí lidského života. Díky očkování, objevu antibiotik a také zlepšení hygieny jsme se ve vyspělých zemích světa dostali do stavu, kdy populace trápí obezita, kardiovaskulární nemoci a diabetes, a také na ně se soustředí pozornost zdravotnických systémů. Stejně tak jsme začali věřit tomu, že medicína se svými moderními technologiemi vyřeší vše. Infekční choroby se tak pro nás staly něčím dávným v minulosti a právě proto jsme zranitelnější než kdy dřív. Mimo jiné i proto, že jsme do programů ochrany před infekčními chorobami přestali tolik investovat. KSČM tak musí v rámci „poučení z koronaviru“ prosazovat více finančních prostředků do ochrany veřejného zdraví, včetně prevence a také usilovat o novelizaci pandemických plánů.

Soňa Marková, stínová ministryně zdravotnictví za KSČM

Pan Kolář složil přísahu zastupitele, že bude dodržovat Ústavu ČR a zákony ČR. Je schopen je ale porušovat.

Spor o sochu Koněva. Téma pro předsedu ÚV KSČM Vojtěcha Filipa a starostu Prahy 6 Ondřeje Koláře, kteří byli ve čtvrtek 15. května hosty pořadu 360° Pavliny Wolfové na CNN Prima NEWS.

"Já jsem přesvědčen o tom, že to celé jednání bylo v rozporu s naší uzavřenou mezinárodní smlouvou s Ruskou federací z roku 1993. S panem Kolářem bych diskutoval, kdyby ta diskuse měla nějakou úroveň. Je zvoleným zastupitelem, starostou obce, složil přísahu zastupitele, že bude dodržovat Ústavu ČR a zákony ČR.

Zbraně svět nevyhladí

Nemám ráda, když se ve vážné politické diskusi používá ono pověstné „coby kdyby“, ale nemohu si z dnešní perspektivy odpustit povzdechnutí nad tím, že svět v loňském roce vydal na zbrojení celkem 1917 miliard dolarů (48 bil. Kč). Z dnešního úhlu se to jeví jakožto skutečně naprosto nemístné rozhazování peněz ve chvíli, kdy značné množství států mělo a má podfinancované zdravotnictví. Nikdo sice nemohl vědět, že rok 2020 bude rokem pandemie, ale mnoho expertů dlouhodobě varovalo, že tato možnost je reálná a bylo by rozumné být připraveni. Ovšem zdravotnická lobby není ani zdaleka tak mocná, jako ta zbrojařská.

Abych ještě více podtrhla rozsah tohoto, bohužel, globálního zbrojařského šilenství, tak se vředeje na armádu a nové zbraně v loňském roce zvýšily o 3,3 %, což byl největší nárůst za poslední desetiletí. Zbrojní výdaje se dokonce dostaly na úroveň roku 1988, kdy ještě probíhala studená válka.

Jistě nepřekvapí, že nejvíce do zbrojení investovaly Spojené státy americké. Jenom jejich nárůst investic do zbrojení o 5,3 % se rovná celkovým výdajům na obranu Německa. Celkem se jejich výdaje zbrojařské masinérii rovnaly neuvěřitelné částce 732 miliard dolarů a 38 % celkových světových výdajů na zbrojení. Země NATO (tedy i s USA) daly na obranu celkem 1035 miliard dolarů, což jenom ukazuje na zcela dominantní roli USA v této organizaci.

Situace v USA je kvůli COVID-19 přítom naprosto kritická a sám americký prezident, který mluví většinou z cesty a není možno brát ho zcela vážně, celkem rozumně prohlásil: „Je to horší než (japonský útok na) Pearl Harbor. Je to horší než (terroristické útoky na) Světové obchodní centrum. Takový útok se ještě nikdy nestal.“ Nabízí se však logická otázka, jak svou zem na tento útok „vyzbrojí“ a odpovědí je, že vlastně nik. Spolu s ostatními republikány kritizoval tzv. Obamacare, který umožnil milionům dosud nepojištěných Američanů zřít si zdravotní pojištění. Zdravotnictvím se v pozitivním slova smyslu pro jistotu Trump vůbec nezabýval. Nechal tedy své občany před pomyslným útokem zcela nechráněné, za to si ovšem zajistil dostatečné silové prostředky ke zvládnutí davů a náklonnost vlivných zbrojařských firem. Trump má však jasno a za vše viní Čínu.

Problém nepřipravenosti na pandemii je však, jak jsem již napsala, bohužel fenoménem globálním. V rozvojových zemích je na 10.000 pacientů alokováno pouze 55 lůžek, 30 doktorů a 81 sestřiček. Jenom pro srovnání uvádím, že v méně rozvinutých zemích je situace taková, že na 10.000 obyvatel připadá 7 lůžek, 2,5 doktora a 6 sester. Zdravotnictví je vždy první na řadě, když chtějí vlády omezit veřejné finance. Pandemie přišla ve chvíli, kdy se stále vyrovnáváme s následky finanční krize, během které mnohé organizace státy ke škrtům ve zdravotnictví přímo vybízely a podle toho který stav světového zdravotnictví vypadá.

Současná pandemie je největší zkouškou, kterou jsme museli v tomto tisíciletí čelit, a to si ještě ani nedokážeme zcela představit, jaké budou její ekonomické důsledky. Podle české veřejné debaty se sice může zdát, že ji vyřeší debaty o sochách a přepisování historie, podle USA ji vyřeší asi další nákupy zbraní, ale já se domnívám, že ji vyřeší pouze komplexní přehodnocení priorit národních států a celosvětové ekonomiky. COVID-19 představuje v tomto směru nesmírně krutou facku pro milovníky současného status quo, ale nutnost změny je jasná. Jednou z těch nutných změn musí být, že namísto do zbraní, které svět nevyhladí, budeme více investovat do veřejného zdravotnictví a spokojeného personálu, který nás všechny chrání a drží nad vodou v dobách nejtěžších.

Kateřina Konečná, místopředs. KSČM a poslankyně Evropského parlamentu

K čemu jsou volební průzkumy?

Na SEZNAM.cz jsem v neděli našel článek o výsledcích průzkumů – koho bychom volili do Sněmovny Parlamentu v březnu. Dnes už tam článek nevidím, ale na internetu je možné najít výsledky anket jednotlivých agentur. Včerejší článek se mi nakonec líbil, ale proč už tam není? Byl „šikovně“ upraven tak, že na první pohled ukazoval výsledek společnosti KANTAR.cz včetně rozsáhlého komentáře výsledků. Podle Otázek Václava Moravce (ČT) má KANTAR ze všech průzkumů největší popularitu. Bodejť! Vždyť prý se KSČM vůbec nedostane do Sněmovny (4,5%)!

Šikovná je ovšem manipulace čtenářů. Podporuje pokles důvěry, navozuje pocit zbytečnosti tuhle stranu vůbec volit. Když jsem se vzpamatoval, pozorněji jsem se podíval, a hle! U „nejpopulárnějšího“ grafu výsledků jsem uviděl tlačítka další tři průzkumných agentur. Překvapení! Podle jejich výsledků průzkumu dosahovala KSČM od 7,7 do 8%. Dále byl s výsledkem grafu propojen koláč, ukazující rozdělení počtu křesel v Parlamentu. KSČM by podle dalších průzkumů měla 15 resp. 16 a dokonce 17 křesel! Je to setsakramentský rozdíl – nikdo nebo 17 – nemyslíte? U výsledků dalších agentur už žádný doprovodný komentář nebyl. Původně jsem chtěl tento příspěvek nadepsat „Neskákejte na špek!“ - ale není to vlastně rada?

Nesmíme podléhat hned pesimismu, ale zamyslet se. Vždyť vedoucí činitelé a pracovníci společností jsou placeni zřizovatelem a snaží se uspokojovat jeho očekávání. Už jsem pochopil, proč článek s možností porovnání různých výsledků tak rychle zmizel. Určitě se můžete na internetu dopátrat, kdo stojí za KANTAREM (hodnocení Otázek VM snad něco naznačuje?). Nejpříjemnější názor na volební průzkumy jsem už někde slyšel: rozhodující jsou výsledky voleb! Stanislav Mundl

Pan Kolář je ale schopen tyto zákony porušovat. Jsem přesvědčen o tom, že to jeho konání není ani legální, ani legitimní. Porušil mezinárodní smlouvu podepsanou Borisem Jelcinem a Václavem Havlem a porušil zákon o ochraně válečných hrobů, který stanoví, že se má každá strana starat o válečné hroby, které jsou na jeho území, tak, aby nebyly poškozovány, aby ta pieta byla dodržena," řekl předseda ÚV KSČM **Vojtěch Filip** ke sporu o sochu Koněva na CNN Prima NEWS.

75. VÝROČÍ konce 2. světové války

K výročí 75 let konce 2. svět. války pronesl projev ten nejpovolnější z vítězů nad německým nacistickým morem, prezident Ruska V.Putin. Naše nezaujatá, veřejnoprávní ČT jej neodvysílala. Projev nebyl snůškou nepravd ruské propagandy, to Rusko přenechává západní propagandě, ale bylo to čtení z archivních dokumentů z válečných a poválečných let. Je moc smutné až tragické, že musí ten nejstatečnější národ ze všech, proradnému, nevědeckému světu připomínat to, nač by nikdy neměl zapomenout. Tyto uložené a čtené archivní dokumenty nám přesně říkají, kdo je kdo, kdo je proradný a falešný zrádce, byť se tváří být našim nejvěrnějším přítelem. Na ukázkou pár výtahů z dokumentů, výroků západních politiků... Sir W. Churchill: "Byl jsem rád, že jsem se dozvěděl z mnoha zdrojů o statečném boji a četných silných protiútocích, kterými ruské vojenské síly brání svou zem. Plně si cením vojenských výhod, které se nám podařilo získat tím, že jste přinutili nepřítel nasadit síly a vstoupit do bojových operací na předsunutých západních hranicích." Dne 22. února v předvečer oslav 27. výročí Rudé armády Churchill píše, že RA slaví své výročí triumfem, který si vydobyl nekonečný potlesk jejich spojenců. Roosevelt napsal Stalinovi roku 1945: "Pokračující vynikající vítězství Rudé armády, spolu s rozvinutým úsilím ozbrojených sil spojených národů na jihu a na západě, zajišťuje rychlé dosažení našeho společného cíle - světa zjižícího v míru, založeného na vzájemném porozumění a spolupráci". Později Truman, nový prezident USA: "Hluboce si vážíme velkolepého přispění mocného SSSR ve věci civilizace a svobody. Prokázali jste schopnost vysoce statečného lidu, který miluje svobodu, rozdrtit zlé síly barbarství, ať jsou jakkoli silné. My s vámi rozhodně nemůžeme zapomenout a nikdy nezapomeneme na hrdinský čin našich otců." ...

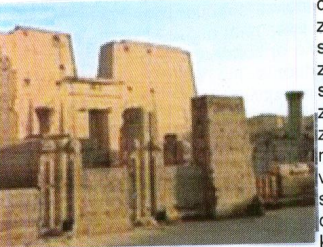
Poválečná i současná realita nám však ukazuje, že to všechno byly jen samé licoměrné, falešné řeči, lži. V EU zaznělo: " Budoucí generace uznají svůj dluh vůči Rudé armádě stejně bezvýhradně jako my, kteří jsme byli svědky těchto velkolepých úspěchů." ...A jak reaguje současná generace politiků v Evropě dnes? Zklamane zasnělo z úst ruského prezidenta Putina na závěr:

A jak reaguje dnes kapitalistická, naháněná Praha našeho slavného osvoboditele Václava Havla? Odstraňuje sochy sovětských hrdinů, bojovníků proti fašismu, přejmenovává náměstí před ruskou ambasádou a patrně se chystá spolu s USA a jejich NATO vyhlásit Ruskou válku. Praha, pražští radní se dnes chovají stejně jako naši bývalí mnichovští zrádci. Opuštějí naše přátele v Rusku a líšají se k našim mnichovským zrádcům, k Německu a k válečným barbarům USA, které vyhlásily válku mezinárodním mírovým dialogem, považují samotné demokracii. Hanba Praze, hanba Česku, připouští li něco tak lidsky pokleslého. Eva Dolejšová

Po době koronavirové opět můžeme za hranice

CESTUJME! EGYPT 3

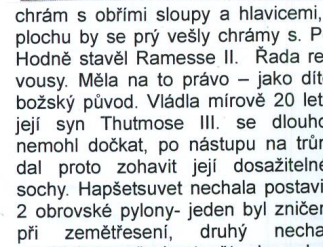
Do chrámového komplexu v EDFU nás vezli malebným městečkem koňskými drožkami. Jde o nejzachovalejší soubor, věky zavalený v písku. Boj dobra a zla, dábala s bohem si nevymysleli až křesťané. Zde je vyobrazena na zdi dlouhé 50m nejstarší divadelní hra o 900 slovech a mnoha obrazech. Hra se také hrávala, zlo představoval živý hroch, který byl přemožen, zabít a nakonec sněžen. Obsah: hlavní bůh Amon měl děti Osirise a Isis, kteří se stali manželi. Osiris vyvedl lidstvo ze zvířecí podoby, moudře spravoval zemi, což mu bratr Sutech záviděl a chtěl se ho ho zbavit. Vystrojil hostinu, připravil krásný a bohatě zdobený sarkofág, prý dar pro

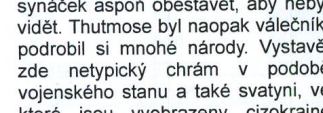
toho, komu padne. Padl samozřejmě Osirisovi. Sutech zaklapl víko a nechal ho vhoďit do Nilu. Isis zakouzila, našla rakev a schovala manželza v rákosí delty Nilu. Sutech ho ale objevil, zabil a rozřezal na 14 kusů. Isis se proměnila v ibise, všechny kusy našla a máváním křídel scellila tělo a vdechla aspoň na chvíli život, takže spolu splodili sokolního boha Hora, pozdějšího mstitele. Krutý zápas Hora se Sutechem - hrochem, (pomáhají mu i další bohové), je zde vyveden v barvách a končí porážkou a zabitím Sutecha. Sám Osiris se stal bohem podsvětí, je vyobrazen se zeleným obličejem a bradkou zeměmělch. Loďce, na které kněží dopravovali při obřadech sochy Hathory, (kráva) a Hora, (sokol) k slavnostem se samozřejmě zachovala jen ve vyobrazeních.

V ESNĚ jsme se zřekli na zdymadlech a měli možnost projít se, něco místního nakoupit, protože odolat výmluvným prodáváčům prostě nejde. Večer byla na lodi „galabyia party“, což není nic jiného než taneční a večírek v přestrojení za araby.

Plujeme dál po řece, zjišťujeme, že zdejší vesnice jsou mnohem lepší, než ty na jihu. Dostáváme se konečně do KARNAKU a LUXORU. Putování po Nilu končí, poznávání země pokračuje. Karnak na východním břehu je nejrozsáhlejší chrámový komplex země, budovaný po 17 století od Střední říše až po Alexandra Velikého. Chrámů jsou věnovány trojici hlavních bohů. (Opět možná analogie s křesťanskou Boží trojicí.) Věvodí sloupový chrám s obřími sloupy a hlavicemi, dobře známý z filmu „Vražda na Nilu“. Na jeho plochu by se prý vešly chrámy s. Petra z Říma a sv. Pavla z Londýna dohromady. Hodně stavěl Ramesse II. Řada reliéfů. Královna Hapšetsuvtet v mužské podobě s vousy. Měla na to právo - jako dítě jí kojila sama Hathora přímo z vemene, odtud božský původ. Vládla mírově 20 let, její syn Thutmose III. se dlouho nemohl dočkat, po nástupu na trůn dal proto zohavít její dosažitelné sochy. Hapšetsuvtet nechala postavit 2 obrovské pylony- jeden byl zničen při zeměměřeni, druhý nechal synáček aspoň obestavět, aby nebyl vidět. Thutmose byl naopak válečník, podrobil si mnohé národy. Vystavěl zde netypický chrám v podobě vojenského stanu a také svatyni, ve které jsou vyobrazeny cizokrajné rostliny, které shromáždil na svých výbojích. V posvátném jezeře se kdysi omývali kněží před obřady. Dnes se tu večer co večer koná laserová show za doprovodu hudby. Vstupné je opravdu „nekřesťaské.“ Celé řady sfinx s beranými hlavicemi. To v menším, ale krásném Luxoru na západním břehu Nilu mají sfinxy hlavy lidské. Luxor založil - kdo jiný než Ramesse II, mnohým přispěl Amenhotep III. Ten pocházel z lože vedlejší manželky, nárok na trůn mohl být pochybný. Pomohli kněží, podle nich to bylo takto: Sám sluneční bůh Amon-Re byl jednou smutný a tak sestoupil na zem a prožil nevinou noc s jeho matkou, dotýkali se jen rukama. (Není to zřejmá analogie s nepo-

Plujeme dál po řece, zjišťujeme, že zdejší vesnice jsou mnohem lepší, než ty na jihu. Dostáváme se konečně do KARNAKU a LUXORU. Putování po Nilu končí, poznávání země pokračuje. Karnak na východním břehu je nejrozsáhlejší chrámový komplex země, budovaný po 17 století od Střední říše až po Alexandra Velikého. Chrámů jsou věnovány trojici hlavních bohů. (Opět možná analogie s křesťanskou Boží trojicí.) Věvodí sloupový chrám s obřími sloupy a hlavicemi, dobře známý z filmu „Vražda na Nilu“. Na jeho plochu by se prý vešly chrámy s. Petra z Říma a sv. Pavla z Londýna dohromady. Hodně stavěl Ramesse II. Řada reliéfů. Královna Hapšetsuvtet v mužské podobě s vousy. Měla na to právo - jako dítě jí kojila sama Hathora přímo z vemene, odtud božský původ. Vládla mírově 20 let, její syn Thutmose III. se dlouho nemohl dočkat, po nástupu na trůn dal proto zohavít její dosažitelné sochy. Hapšetsuvtet nechala postavit 2 obrovské pylony- jeden byl zničen při zeměměřeni, druhý nechal synáček aspoň obestavět, aby nebyl vidět. Thutmose byl naopak válečník, podrobil si mnohé národy. Vystavěl zde netypický chrám v podobě vojenského stanu a také svatyni, ve které jsou vyobrazeny cizokrajné rostliny, které shromáždil na svých výbojích. V posvátném jezeře se kdysi omývali kněží před obřady. Dnes se tu večer co večer koná laserová show za doprovodu hudby. Vstupné je opravdu „nekřesťaské.“ Celé řady sfinx s beranými hlavicemi. To v menším, ale krásném Luxoru na západním břehu Nilu mají sfinxy hlavy lidské. Luxor založil - kdo jiný než Ramesse II, mnohým přispěl Amenhotep III. Ten pocházel z lože vedlejší manželky, nárok na trůn mohl být pochybný. Pomohli kněží, podle nich to bylo takto: Sám sluneční bůh Amon-Re byl jednou smutný a tak sestoupil na zem a prožil nevinou noc s jeho matkou, dotýkali se jen rukama. (Není to zřejmá analogie s nepo-

Trocha historie nikoho nezabije (část 14)

Braniboři v Čechách

Přemysl Otakar II. nenáviděl Rudolfa Habsburka pro jeho bezpráví a myslel si o něm, že je to pán z Nemanic, ale velmi se spletl. Rudolf v zápětí dokázal, co je zač. Ještě koncem listopadu roku 1276 patřil český stát k největším na mapě Evropy. Nikdy předtím neměl takovou rozlohu, byla to rozloha od pramenů Labe skoro k vodám Jadrana. Ke konci tohoto soustátí došlo po vraždě Přemysla Otakara II. na Moravském poli. Od chvíle kdy se Rudolf chopil říšského trůnu, za velké podpory biskupů a papeže, zrál v jeho hlavě obrovský plán. Hrabě sice králem, takřka bezzemek, ale majetát mu otevřel cestu k bohatství. Na čem zbohatí? Pochopitelně smelil protičeskou koalici a okamžitě zavedl revindikaci. Požádal o okamžité navrácení „uchváceného léna“. Švábové na Moravě a osiřelé království České drancovaly čtyři Švábu-Braniboři, hordy, které sem vnikly, se neštilily ničeho. Loupily, kradly, pálily vesnice a města a ani jim nebylo proti mysli vykrádat kostelní farnosti a nevyhýbaly se ani klášterům. Ukradly veškeré peníze co našly a žádné násilí jim nebylo cizí. Obdobně se choval sám markrabě. Ustanovil správcem Čech braniborského biskupa, ale i za něho se pokračovalo ve všech nepřítelnostech. Všechny tyto lumpárny podporovala církev. Obhacovali se nejen cizáctí vetřelci, ale časy bez královice zneužilo mnoho českých a moravských velmožů. Plundrovali přemyslovské hrady a statky a nezapomněli ani na kláštery, kradli vše co jim přišlo pod ruku. Prostě se to vše odvíjelo od středověkého kořistnictví. Porážka na Moravském poli byla tak krutá, že Habsburk svou část armády poslal domů a zbytek rychle okupoval Moravu bez ozbrojeného odporu. Markrabě se pak spokojil s tím, že si Moravu ponechá na pět let. Dúchody odtud plynoucí pokládal za válečné reparace. Rytířský mrav údajně nemohl Rudolfovi dovolit zničit nároky padlého Přemysla. Byla

zde královna vdova, třiatřicetiletá Kunhuta a především semidělitý hošík, český princ Václav. Habsburk se snažil i z této situace něco vytěžit. Pro zlepšení vztahu se dohodl s Kunhutou o rafinovaných sňatcích, Václav bude zasnouben s jeho dcerou Gutou a Václava sestra Anežka bude zasnoubena s Rudolfem Habsburkem mladším. K těm sňatkům v roce 1279 skutečně došlo. V zemi se nenašel nikdo, kdo by zjednal pořádek. Zoufalá Kunhuta se proto rozhodla vyhledat pomoc u svého příbuzného, synovce krále Přemysla, markraběte Oty Dlouhého Braniborského, kterého Přemysl, v případě své smrti, pověřil poručenstvím nad nezletilým Václavem. Ten rád a okamžitě přijel do Prahy. Kunhuta věřila v jeho čestnost, ale brzy poznala jaký je to chamtivce a sobecký netvor, poručník prince Václava. Braniborský markrabě zhlédl obrovskou šanci, z Pražské rezidence si udělal hlavní stan, ze kterého řídil obrovské rozkrádání. Do Branibor putovalo velké množství pokladů a cenností ze Svatovítského chrámu. Kunhuta toto vše těžce nesla a tak se dostávala s markrabětem do častých sporů. Ten ji nutil, aby odešla a nakonec ji z hradu vyhnal. A tak Ota Dlouhý Braniborský, poručník prince Václava, všemožně vysával českou zemi. Václava měl vlastně jako rukojmí a vězně. Nejprve nechal matku i prince uvěznit na hradě Bezděz a když se musel vrátit do Bavor, vzal prince sebou. Nejdříve jej odvezl do Žitavy, později jej převezl do Berlína a nakonec ho držel na Špandavě. Nechutně pak začal vymáhat peníze za návrat prince, nakonec to došlo tak daleko, že si jako podmínku k navrácení Václava II. do Čech určil: „Zaplatte za něj dvacet tisíc hřiven stříbra a já vám ho vrátím“. Tak se také stalo. Poručenství skončilo až v roce 1283. Tím se uzavřela tato temná kapitola našich národních dějin, doba drancování Braniborů v Čechách. Země byla vysílána a znavena, měla za sebou nejen léta cizácké nadvlády, ale i strašný hladomor, nejkrutější, jaký kdy byl ve středověku. Bylo to přechodných pět let velmi drastického období, které se dnes ztotožňuje se symbolickým pojmem „Braniboři v Čechách“.

Jenom ještě to, co se dělo u nás doma. „Všichni úrození odpůrci Přemyslovi“, především Vítkovci, se vrhli na královské statky, ohněm a mečem šli za pomstou a sobeckým ziskem. Páni z Růže například zaútočili na cisterciácký klášter Zlatou Korunu a pobouřili jej tak, že nezůstal kámen na kameni. Tak se stlil na smrti Přemysla Otakara II., doba bezvlády byla velmi krutá. Šlechta, která se po smrti Přemysla účastnila těž rabování, si nakonec uvědomila, co se tu nadále děje a konečně se probudila. V kontaktech navázaných s vysokým duchovenstvem a zejména s pražským biskupem Tobiášem z Bechyně se začala formovat nová politická reprezentace. Pan Purkart z Janovic spolu s biskupem a s Hynkem z Dubé, Jaroslavem z Lemberka, Ješkem z Michalovic a dalšími šlechtici, po dalších jednáních s Otou Braniborem, dosáhli toho, že s velkou slávou byl roku 1283 přivítán v Praze mladý Václav II.

Horký

skvrněným počtem křesťanů?) Narodil se syn, aby mohl bez problémů vládnout, postavil kněžím nový chrám, kde je jeho božské zrození znázorněno. Před chrámem stojí obelisk - jeho dvojče bylo darováno Francii a stojí na náměstí Svornosti v Paříži. Mika Waltari ve svém „Sinuhetovi“ líčí konec jeho života a pohnuté doby, kdy jeho syn, Amenohep IV. změnil koncovku a stal se Achnatonem. Zavrhl staré bohy a zavedl jediného - Atona. Město opustil a vystavěl nové hlavní město AMARNA. Kdo by neznal jeho krásnou manželku Nefertiti, dceru velekněze Ajeho. Po jeho smrti město zaniklo, po krátkém údobí vlády Schmenkareho, (byl to buďto bratr z jiné matky, nebo Achnatonův syn, nebo dokonce sama Nefertiti), velekněze Ajeho, vzal vše do svých rukou vojevůdce Horemheb. Ten kromě válečných úspěchů zničil památky, zápisy, vše co souviselo s bohem slunce Atonem a jeho stvořitelem Achnatonem.

Vratme se do živého a výstavného Luxoru. Jsou zde také krásné mešity - jejich střechy zlatí zapadající slunce. Ta před námi má vchod až v patře - kdysi ji zasyřoval písek, museli udělat nový vchod, který je po odstranění nánosů 5m nad zemí. Orientální tabule v hotelu neodolatelná, sladkosti báječné, zhouba žaludků dokonána. Ani podívaná na břišní tanečnice nepomáhá. Pokračování. P. Hruban

ZPRAVODAJ OV KSČM Kladno: Adresa redakce: ul. Milady Horákové 497, Kladno 2, tel. 312 687 909, 312 687 656, 734 430 256, E-mail: kscm.kl@tiscali.cz, WEB: http://kladno.kscm.cz, MIČ 47 437 Nevyžádané příspěvky se nevracejí

ZPRAVODAJ OV KSČM Kladno: Adresa redakce: ul. Milady Horákové 497, Kladno 2, tel. 312 687 909, 312 687 656, 734 430 256, E-mail: kscm.kl@tiscali.cz, WEB: http://kladno.kscm.cz, MIČ 47 437 Nevyžádané příspěvky se nevracejí